

Victor-Emmanuel III: de postale uitgiften

Rudy De Vos

Binnen het jaar na het einde van WO II keerde het Italiaanse volk zich af van het fascisme: de publieke opinie stelde de rol van de koning, hierdoor zelfs de monarchie ter discussie en stuurde aan op een referendum. In een laatste poging om de monarchie te redden, trad koning Victor-Emmanuel III op 9 mei 1946 af ten gunste van zijn zoon. Een te klein gebaar van een aarzelende koning, te laat ook, want bij referendum dat weliswaar onder discutabele omstandigheden op 2 juni 1946 plaatsvond, werd met een krappe meerderheid beslist dat Italië, dat slechts iets meer dan honderd jaar ervoor als monarchie werd één gemaakt, een republiek wordt. Zijn zoon, koning Umberto II, vertrok in ballingschap en vestigde zich in Portugal. Hij was één maand koning en wordt daarom ook wel de “mei-koning” genoemd. Pas in 2002 werd in Italië met grote meerderheid een wet gestemd die de terugkeer van leden van het Huis Savoye naar Italië onder voorwaarden mogelijk maakte.

De prins van Napels, die zelfs naar 19de eeuwse normen klein van gestalte was, volgde zijn door de anarchist Gaetano Bresci op 29 juli 1900 te Monza vermoorde vader op onder de naam Victor-Emmanuel III. Hij werd geboren te Napels op 11 november 1869 en was enig kind van koning Umberto I van Italië en Margarita, neef en nicht en beiden behorend tot het huis van Savoye. Hij werd op 29 juli 1900 gekroond tot koning van Italië dat pas in 1861 was één gemaakt. In 1896 trouwde hij met Helena Petrović-Njegoš, dochter van koning Nicolaas I van Montenegro. Tussen 1901 en 1914 kregen ze vijf kinderen:

- Jolanda Margaretha Milena Elisabeth Romana Maria (1901-1986), getrouwd met Carlo Calvi di Bergolo.
- Mafalda Maria Elisabeth Anna Romana (1902-1944), getrouwd met landgraaf Filips van Hessen-Kassel.
- Kroonprins Umberto (1904-1983), getrouwd met prinses Marie José van België, dochter van koning Albert I.
- Johanna Elisabeth Antonia Romana Maria (1907-2000), getrouwd met tsaar Boris III van Bulgarije.
- Maria Francisca Anna Romana (1914-2001), getrouwd met prins Lodewijk van Bourbon-Parma.

Zijn voorbereiding op het koningschap kan kort worden omschreven. Hij genoot hoofdzakelijk een militaire opleiding en het enige advies dat hij van zijn vader meekreeg was: “het enige wat je moet kunnen om koning te zijn, is een handtekening plaatsen, een krant kunnen lezen en een paard berijden”. Niettegenstaande dit gaf hij zeker in de beginjaren van zijn regeerperiode blijk van een ongewone verbondenheid met de constitutionele regering en dit in tegenstelling tot zijn voorgangers. De koning beschikte over voldoende macht, waaronder het recht om de Eerste Minister te benoemen, zelfs als die niet de steun genoot van de Kamer van Afgevaardigden. Alhoewel de ietwat introverte koning de dagdagelijkse politieke beslommeringen grondig verafschuwde, diende hij tussen

1900 en 1922 niet minder dan tien maal in te grijpen om parlementaire crisissen te voorkomen.

Een gemakkelijke opdracht kreeg Victor-Emmanuel III niet, zelfs al werd de Italiaanse eenheid tot stand gebracht met een minimaal bloedvergieten, zelfs al kreeg Italië de steun van heel West-Europa en werd op het inlijven van Rome door de Europese staten niet echt meer gereageerd. Alleen de katholieke kerk, onder leiding van de paus, bleef zich vijandig opstellen t.o.v. de Italiaanse staat en voelde zich opgesloten in het Vaticaan.

De verschillen binnen Italië waren groot en de veranderingen die sinds het midden van de 19de eeuw aan de gang waren, ook in Europa, maakten de zaken er niet eenvoudiger op.

In het verhaal van de Italiaanse onafhankelijkheidsstrijd komen steeds dezelfde vier namen voor:

- Graaf Camillo di Cavour (1810-1861) die reeds in 1847 de krant “Il Risorgimento” uitgaf en die erin pleitte voor een liberaal en economisch sterke Italiaanse staat. Zijn politieke inbreng leidde tot verbeteringen van de handel, van het financiële systeem en van de transportmogelijkheden en tot aanpassingen binnen het leger.
- Giuseppe Garibaldi (1807-1882) was de grootste strijder van de vier. Keer op keer slaagde hij erin een leger op de been te brengen om alle Italiaanse staten te verenigen en de Oostenrijkse en Franse aanwezigheid uiteindelijk uiteindelijke teniet te doen. Hij schonk de Italiaanse veroveringen aan Victor-Emmanuel II.

Kaart 1 - De Italiaanse éénmaking (uit: www.atlas-historique.net)

- Giuseppe Mazzini (1805-1871) richtte “Giovine Italia” (Jong Italië) op dat een republikeins samenwerkingsverband tussen Europese staten nastreefde. In asiel opereerde hij vanuit Londen en hoofdzakelijk vanuit Marseille. Hij had niet alleen veel invloed in Italië, doch ook in grote delen van Europa.
- Victor-Emmanuel II liet de liberale grondwet in Piemonte bestaan en steunde Cavour. Bluste verschillende brandjes tussen Cavour en Garibaldi die hem beiden de “ideale” leider vonden.

Aan de basis van de vaststelling dat bij het begin van de 20ste eeuw de slechts 30 jaar oude Italiaanse staat geen toonbeeld van eenheid was, ligt o.a. het feit dat het zuiden en het noorden sinds de val van het Romeinse Imperium niet meer onder gemeenschappelijk bestuur hadden gestaan. Er was een groot verschil tussen het rijke industriële noorden en het agrarische zuiden; dit werd door de industrialisatie alleen maar duidelijker. Bovendien triomfeerde dikwijls de eeuwenlange rivaliteit tussen de verschillende gebieden of de oude staten, zelfs in het rijkere noorden boven de samenwerking.

Het gebrek aan voldoende grondstoffen werkte vertragend op de economische groei. Om concurrentieel te zijn, betaalde men lage lonen, wat o.a. hongersnood tot gevolg had, het socialisme en anarchisme liet bloeien en tot onrust en opstand leidde.

Door het uitzichtloze bestaan van een groot deel van de Italiaanse bevolking kwam een nooit geziene emigratiestroom op gang: vooral de Verenigde Staten, doch ook tal van Europese landen waren uitverkoren.

Op de het einde van de 19de eeuw staken twee nieuwe grote mogendheden de neus aan het venster: de Verenigde Staten en Rusland. Een nieuw tijdperk werd ingeluid: het imperialisme. Iedere Europese staat van enige betekenis wilde uitgroeien tot een wereldmacht. Hiertoe werden Azië en Afrika op grote schaal gekoloniseerd. Rond de eeuwwisseling was deze periode voor het grootste gedeelte afgerond. De afspraken tussen de verschillende Europese landen stonden op losse schroeven en het evenwicht was volledig zoek. Italië dat ook van de al lang vervlogen Romeinse wereldheerschappij droomde, bleef met weinig tastbaars achter.

In deze bijdrage beperken we ons tot de postale uitgiften met de beeltenis van deze koning, die gedurende bijna een halve eeuw kon oordelen over de inbreng van zijn onderdanen in twee wereldoorlogen en in het verwerven en verliezen van bezittingen, met de hieraan verbonden economische, politieke en maatschappelijke gevolgen. Historici stelden hem zelden sympathiek voor in hun teksten. Zijn militair gerichte opvoeding en zijn magere voorbereiding op zijn latere taak hebben uiteraard een belangrijke invloed gehad op zijn visie en beslissingen.

Als we de postale uitgiften van de monarchieën in de tweede helft van de 19de eeuw, zelfs tot het einde van WO I bekijken, stellen we vast dat de meeste het beeld tonen van de regerende koning, het wapenschild of een waarde aanduiding. Het één gemaakte Italië, voorafgegaan door de uitgiften van de oude Italiaanse Staten, ontsnapte niet aan deze regel. Pas nadien werden belangrijke items eigen aan de geschiedenis aangehaald, later gevolgd door belangrijke gebeurtenissen. De Italiaanse uitgiften beschrijven in de eerste helft van de

20ste eeuw de geschiedenis van dit land tijdens de regeerperiode van Victor-Emmanuel III, met verwijzingen naar wat eraan voorafging en naar de richting die het Italiaanse volk koos voor de toekomst.

Het is niet ongewoon dat verschillende geraadpleegde werken tot een afwijkend besluit komen als het gaat over het aantal uitgaven dat gedurende een welbepaalde periode het licht zag. Volgens Bolaffi 2000 zijn er zelfs twee afwijkende versies wat het aantal uitgaven betreft tijdens de regeerperiode van Victor-Emmanuel III: 451 (527) gewone postzegels, 54 (116) luchtpostzegels en 2 voor de dienst ervan, 21 (18) expreszegels, 17 (16) zegels voor buizenpost, 20 militaire, 15 voor oorlogspropaganda, 21 (19) reclamezegels en 18 voor reclame-enveloppen, 77 voor parastatale instellingen, 47 (29) voor pakjespost, 6 (3) voor gemachtigde zendingen, 40 (16) voor aangetekende zendingen en 6 voor dito postwisselverkeer, 6 voor dienstopdrachten en 29 voor verzekerde zendingen, uiteraard niet allen met de afbeelding de koning.

Op 1 juli 1901 gaf de Italiaanse post de eerste postzegels met de beeltenis van koning Victor-Emmanuel III uit. Naast enkele postzegels die het wapenschild van het Huis van Savoye tonen, werden in dat jaar nog 8 postzegels uitgegeven met twee verschillende lay-outs. Tussen 1906 en 1911 werden postzegels met 5 verschillende types uitgegeven. Voor meer informatie over deze types, hier A tot G genoemd, en over de waarden met hetzelfde zegelbeeld die voor het uitbreken van WO I werden uitgegeven, wordt verwezen naar fig. 1 en tabel I.

Y68 -Type A

Y74 - Type B

Y77 -Type C

Y78 - Type D

Y79 -Type E

Y81 - Type F

Y82 - Type G

Fig. 1

Tabel II – Tientsin – beeltenis Victor-Emmanuel III.

(M) Michel – (Y) Yvert & Tellier

Uitgiftedatum	Waarde	nr. Italië – type	(Y)	(M)	Opdruk	Opmerkingen
*-09-1917 (M)	2 op 5 c	76 – C	1	1	PECHINO 2 CENTS	
	4 op 10 c	67 – A	2	2		
	4 op 10 c	77 – C	3	3		
	6 op 15 c	78 – D	4	4		
	8 op 20 c	102 – D	5	5		
	8 op 20 c op 15 c	103 – G	6	6		
	20 op 50 c	81 – F	7	7		
	40 c op 1 L	73 – B	8	8		
	2 op 5 c	76 – C	9	9	TIENTSIN 2 CENTS	
	4 op 10 c	77 – C	10	10		
	6 c op 15 c	78 – D	11	11		
01-12-1917 (M)	5 c	76 – C	14		Pechino (nr.14 – 21)	(nr. 18 – 25) (M)
	10 c	77 – C	15			
	20 c	103 – G	16			
	20 c	105 – G	16A		Idem met Tientsin (nr.24 – 31)	(nr. 39 – 46) (M)
	25 c	79 – E	17			
	50 c	81 – F	18			
	1 L	73 – B	19			
5 L	74 – B	20				
.-1918 (M)	10 L	87 – B	21			
01-12-1917 (M)	30 c	Expres 2	32	26	Pechino	
.-1917 (M)	30 c	Expres 2	33	47	Tientsin	
.-1918/1919 (M)	2 op 5 c	76 – C	36		2 CENTS Pechino (Ynr.36 – 42)	(Mnr. 29 – 35)
	4 op 10 c	77 – C	37			
	8 op 20 c	103 – G	38			
	10 op 25 c	79 – E	39		Idem met Tientsin (Ynr.45 – 51)	(Mnr. 50 – 56)
	20 op 50 c	81 – F	40			
	40 c op 1 L	73 – B	41			
	2 d op 5 L	74 – B	42			
*-06-1918 (M)	12 c op 30 c	Expres 2	52	36	Pechino	
*-06-1918 (M)	12 c op 30 c	Expres 2	53	57	Tientsin	
.-1918/1919 (Y)	10 c op 25 c	79 – E	54		10 CENTS Pechino	

Extra opmerkingen bij de tabel (nummering Y).

Nr. 1 – 4 – 7: foutopdrukken, resp. 4 op 5 c (Y), 8 op 15 c en 40 op 50 c. (YM)
 Nr. 1 – 3: ook dubbele opdruk in paar waarvan 1 omgekeerd. (M)
 Nr. 9 – 10 – 14: bestaat eveneens met dubbele opdruk. (M)
 Nr. 32 – 33: expreszegel nr.2 uitgegeven in Italië op 01-09-1908, blauw + rood. (Y)
 Nr.36/42: de afstand tussen de waardeopdruk en Pechino varieert tussen 11½ en 17½ mm. (Y)
 Nr. 39: twee types opdruk, Turijn en lokaal. (M)
 Nr. 45/51: de afstand tussen de waardeopdruk en Tientsin varieert tussen 12 en 20 mm. (Y)
 Nr. 42 – 51: er bestaan drie soorten opdrukken. (Y)

2 dollari	2 DOLLARI	2 dollari
Pechino	Pechino	Pechino

42 51

2 Dollari	2 dollari	2 Dollari
Tientsin	Tientsin	Tientsin

Niet voor het eerst, ditmaal binnen een geheim genootschap, de Boksers (rituele vuistvechters), groeide in China de weerstand tegen de buitenlandse invloeden en hun handelsactiviteiten uit tot een opstand: naast het vernielen van spoorwegen en telegraafverbindingen werden voornamelijk de buitenlandse missionarissen, Chinese bekeerlingen, Japanners en westerlingen van hun bezittingen beroofd of vermoord. In juni 1900 werden Tientsin (Tianjin) en Peking belegerd en de Duitse gezant werd tijdens de onderhandelingen om het leven gebracht. Een internationale interventiemacht, waarvan Italië deel uitmaakte, werd naar China gestuurd. De diplomaten werden ontzet, de Boksers verslagen en harde vredesvoorwaarden werden gesteld. De westerse landen kregen opnieuw controle over de belangrijke haven en het industriële centrum Tientsin, zo'n 130 km van Peking (kaart 2). Vanaf 7 juni 1902 werd de op 7 september 1901 door Italië verworven concessie administratief geleid door de consul. Italiaanse postzegels met opdruk Tientsin werden gebruikt tussen 1917 en 1921. In 1947 werd deze concessie overgedragen aan de Chinese Volksrepubliek.

Kaart 2 (uit: Where in the World)

Fig. 2 - nr. Y9 en Y16A
(uit: www.delcampe.net)

In tabel II werden de postzegeluitgiften met opdruk en met de beeltenis van Victor-Emmanuel III samengebracht.

Met Levant (het Oosten) werd rond 1900 het deel van het Ottomaanse rijk aangeduid dat rond de Middellandse zee ligt. Constantinopel, de hoofdstad van dit rijk, dat vanaf 1922 de naam Istanboel draagt, telde ongeveer 1 miljoen inwoners en was een druk handelscentrum. Reeds in de eerste helft van de 18de eeuw was de sultan verplicht vreemde postdiensten op zijn grondgebied toe te laten. Door de groeiende handel en de gebrekkige organisatie van de Ottomaanse postdienst verwierven tal van landen het monopolie op de buitenlandse

correspondentie. Het eiland Kreta in de Middellandse zee was reeds rond 1881 opgedeeld in administratieve zones, waar de grote mogendheden, Groot-Britannië, Rusland, Oostenrijk, Frankrijk en Italië, verschillende postkantoren open hielden. Italië had een postkantoor in La Canéa. In 1908 bevestigde het parlement op Kreta zijn verbondenheid met Griekenland. Na de hereniging op 14 december 1913 werden Griekse zegels gebruikt; doch het Italiaanse kantoor werkte nog tot 31 december 1914. Tabel III vat de postzegeluitgiften met opdruk en met de beeltenis van Victor-Emmanuel III die er werden gebruikt, samen.

Fig. 3 – v.l.n.r., nr. Y2 – type A , Y14 – type C, Y19 – type F.

Tabel III – Kreta: Italiaans bureel in La Canée – beeltenis Victor-Emmanuel III.

(M) Michel – (S) Scott – (Y) Yvert & Tellier

Uitgiftedatum	Waarde	nr. Italië – type	(Y)	(M)	(S)	Opdruk	Opmerkingen
01-07-1901 (M)	1 pi op 25 c	69 – A	2	2	2	LA CANEA 1 PIASTRE 1	55.000 ex
15-11-1906 (M)	10 c	67 – A	6	6	6	LA CANEA	Italiaanse postzegels
	15 op 20 c	75 – A	7	7	7		
	25 c	69 – A	8	8	8		
	40 c	70 – C	9	9	9		
	45 c	71 – A	10	10	10		
	50 c	72 – A	11	11	11		
	1 L	73 – B	12	12	12		
	5 L	74 – B	13	13	13		
*-07-1907 (M)	5 c	76 – C	14	15	14	LA CANEA	Italiaanse postzegels
*-03-1907 (M)	10 c	77 – C	15	16	15		
*-01-1902 (M)	15 c	82 – G	16	17	19		
*-04-1909 (M)	25 c	79 – E	17	18	16		
--1910 (M)	40 c	80 – F	18	19	17		
*-06-1909 (M)	50 c	81 – F	19	20	18		

Extra opmerkingen bij de tabel (nummering Y).

Nr. 8/15 en 17/19: kleurvarianties. (S)

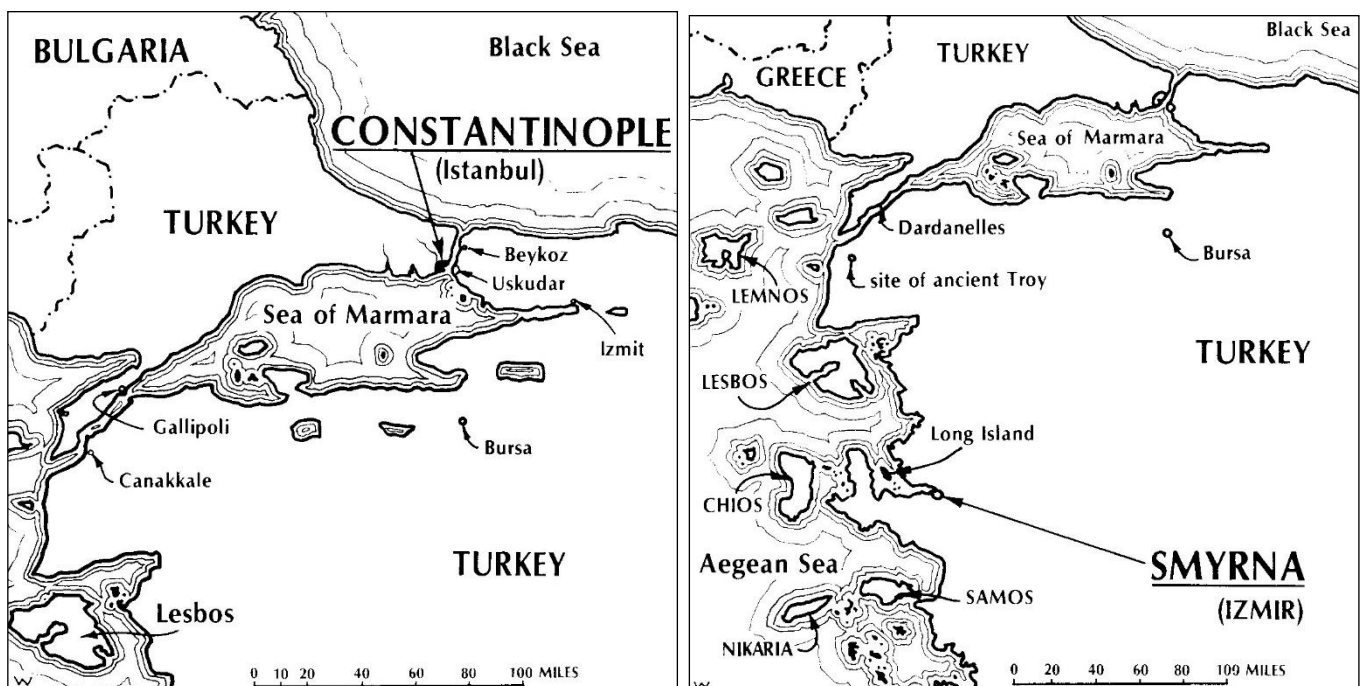
Nr. 14 – 15: bestaat met opdruk in het midden of beneden. (YS), nr. 14 zelfs met kopstaande opdruk en nr. 15 met dubbele opdruk. (S)

Nr. 17: opdruk violet. (M)

Expreszegel: uitgegeven 15 november 1906 en in (Y) gecatalogeerd onder de rubriek “expreszegels” als nr. 1; in (M) als zegel nr. 14. De Italiaanse expreszegel werd van de opdruk LA CANEA voorzien.

In 1901 schreef Arthur Maury, de correspondent van het tijdschrift “Le Collectionneur de Timbres-Poste, n° 245”, 6 Boulevard Montmartre – Parijs, 9de, die toen het nieuws vanuit Constantinopel verzorgde een interessant artikel over de buitenlandse postburelen in Levant. Hij vermeldde o.a. het volgende: “de Italiaanse Post te Levant, die werd opgericht in 1873, bestaat heden nog in La Canée en in Tripoli di Barberia. Toen de Ottomaanse Post haar inkomen in 1883 fors zag dalen, probeerde zij de buitenlandse postdiensten op haar grondgebied af te schaffen door de verkoop van buitenlandse zegels te verhinderen. Turkije diende echter voor het overzeese vervoer van haar poststukken beroep te doen op schepen die onder buitenlandse vlag voeren. Frankrijk, Oostenrijk, Duitsland en Rusland hadden verschillende navigatiemaatschappijen in het Oosten en ontsnapten aldus aan deze maatregel. Italië werd verplicht haar postdiensten in Constantinople, Smyrne en Beyrouth te sluiten.”

In april 1908 gaf de Italiaanse regering te kennen dat zij postkantoren wenste te openen in Saloniki, Smyrna, Valona, Constantinopel en Jeruzalem, hetgeen aanleiding gaf tot het zoveelste incident. Onder politieke druk en ondersteund door een demonstratief optreden van de Italiaanse marine, verandert de Turkse tegenwerking in medewerking. Op 10 mei 1908 wordt in Smyrna een kantoor geopend; op 3 juni kantoren in drie wijken van Constantinopel (kaart 3). Tussen juni 1908 en februari 1909 werden de zegels van een opdruk voorzien in Turijn, of in de drukkerij van het dagblad The Levant Herald in Constantinopel. De opdrukken vertonen kleine verschillen naargelang de plaats waar de opdruk werd aangebracht.

Kaart 3 – Italiaanse postkantoren Constantinopel en Smyrna

Tabel IV – Levant – beeltenis Victor-Emmanuel III.

(M) Michel – (S) Scott – (Y) Yvert & Tellier

Uitgiftedatum	Waarde	nr. Italië – type	(Y)	(M)	(S)	Opdruk	Opmerkingen	
01-09-1902 (M)	35 pa op 20 c	68 – A	19	4	2	ALBANIA 35 Parà 35	Ita. post in Albanië (M)	
	40 pa op 25 c	69 – A	20	5	3			
*-12-1902 (M)	35 pa op 20 c	68 – A	22	3	2	20 Parà 20	Opdruk beneden	
*-12-1903 (M)	40 pa op 25 c	69 – A	23	4	3			
01-06-1908 (MS)	10 pa op 5 c	76 – C	24	11 I	1	10 PARA		
	20 pa op 10 c	77 – C	25	12 I	2	20 PARA		
*-12-1908 (M)	30 pa op 15 c	78 – D	26	13 I	8	30 PARA		
01-06-1908 (M)	30 pa op 15 c	92 – D	27	8	20	30 PARA (R)		Opdruk boven
	1 pi op 25 c	79 – E	28	14 I	9	1 PIASTRA		
	2 pi op 50 c	81 – F	29	15 I	10	2 PIASTRE		
	4 pi op 1 L	73 – B	30	16 I	11	4 PIASTRE		Opdruk beneden
	20 pi op 5 L	74 – B	31	17 I	12	20 PIATRE		
01-06-1908 (M)	10 pa op 5 c	76 – C	32	11 II	13	10 PARA	Opdruk beneden	
	20 pa op 10 c	77 – C	33	12 II	14	20 PARA		
	30 pa op 15 c	78 – D	34	13 II	15	30 PARA	Opdruk boven	
	1 pi op 25 c	79 – E	35	14 II	16	1 PIASTRA	Opdruk beneden	
	2 pi op 50 c	81 – F	36	15 II	17	2 PIASTRE		
	4 pi op 1 L	73 – B	37	16 II	18	4 PIASTRE		
	20 pi op 5 L	74 – B	38	17 II	19	20 PIASTRE		
30-06-1907 (MS)	10 pa op 5 c	76 – C	39	6	1	10 Parà 10		
01-11-1907 (MS)	20 pa op 10 c	77 – C	40	7	2	20 Parà 20		
*-12-1908 (M)	40 pa op 25 c	79 – E	41	9	3	40 Parà 40		
01-11-1907 (M)	80 pa op 50 c	72 – A	42	5	3	80 Parà 80		
01-06-1908 (M)	80 pa op 50 c	81 – F	43	10	4	80 Parà 80		
30-05-1907 (MS)	8 op 20 c	76 – C	43A	2	4	ALBANIA 10 Parà 10	Ita. post in Albanië (M)	
01-11-1907 (MS)	10 pa op 5 c	77 – C	44	3	5			
	20 pa op 10 c	72 – A	45	6	6			
06-08-1908 (M)	4 pi op 1 L	73 – B	46	16 III	20 B	4 4		
	20 pi op 5 L	74 – B	47	17 III	20 D	PIASTRE		
02-09-1908 (M)	4 pi op 1 L	73 – B	48	16 IV	20 E	4 4		
	20 pi op 5 L	74 – B	49	17 IV	20 G	PIASTRE		
06-08-1908 (M)	30 c op 15 c	78 – D	50	13 III	5	30 Parà 30 (R)		
*-02-1909/1911 (M)	10 pa op 5 c	76 – C	51	20 III	1	Constantinopoli 10 Parà 10	Zie onderstaande tussentabel met dezelfde opdrukwaarde op dezelfde Italiaanse postzegels	
	20 pa op 10 c	77 – C	52	21 III	2			
	30 pa op 15 c	78 – D	53	22 III	3			
	1 pi op 25 c	79 – E	54	23 III	4			
	2 pi op 50 c	81 – F	55	24 III	5	CONSTANTINOPOLI 4 PIASTRE 4		
	4 pi op 1 L	73 – B	56	25 III	6			
	20 pi op 5 L	74 – B	57	26 III	7			
	40 pi op 10 L	87 – B	58	27 III	8			

Uitgiftedatum	Opdruknaam	(Y)	(M)	(S)	Opmerkingen
*-02-1909/11 (M)	Constantinopli	51 - 58	20 – 27 III	1 – 8	Ita. post in Albanië (M)
	Durazzo	59 - 66	7 – 14		
	Gerusalemme	67 – 74	20 – 27 II		
	Janina	75 – 82	20 – 27 I	5 – 12	
	Salonicco	83 – 90	20 – 27 IV	1 – 8	Ita. post in Albanië (M)
	Scutari di Albania	91 – 98	15 - 22		
	Smirne	99 – 106	20 - 27 V		

01-03-1909/11 M)	Valona	107 – 114	23 - 30		Ita. post in Albanië (M)
------------------	--------	-----------	---------	--	--------------------------

Uitgiftedatum	Waarde	nr. Italië – type	(Y)	(M)	(S)	Opdruk	Opmerkingen
*-09*1916 (M)	30 pa op 15 c	82 – G	115	32	9	VALONA 30 PARA 30	Ita. post in Albanië (M)
--1916 (M)	20 c op 30 p	78 – D	116	33	9	≡ ≡ CENT.20	Op Durazzo 61
	20 c op 30 p	78 – D	117	34	10		Op Scutari 93
	20 c op 30 p	78 – D	118	35	10		Op Valona 115
*-11-1921 (M)	1 pi op 5 c	76 – C	119	41	21	1 PIASTRA	
	2 pi op 15 c	104 – C	120	42	22	2 PIASTRE	
	4 pi op 20 c	105 – G	121	43	2	4 PIASTRA	
	5 pi op 25 c	79 – E	122	44	24	5 PIASTRA	
	10 pi op 60 c	108 – E	123	45	25	10 PIASTRA	Opdruk 2 lijnen
23-01-1923 (M) *-12*1921 (S) – 126-127-128-130 *-02-1922 (S) – 129 *-03-1922 (S) – 131	30 pa op 5 c	76 – C	126	48	28	30 PARÀ	
	1 pi 20 pa op 15 c	104 – C	127	49	29	PIASTRE 1 PARÀ 20	Opdruk 2 lijnen
	3 pi op 20 c	105 – G	128	50	30	PIASTRE 3	
	3 pi 30 pa op 25 c	79 – E	129	51	31	PIASTRE 3 PARÀ 20	Opdruk 2 lijnen
	7 pi 20 pa op 60 c	108 – E	130	52	32	PIASTRE 7 PARÀ 20	Opdruk 2 lijnen
*-03/09-1922 (M)	15 pi op 1 L	73 – B	131	53	33	PIASTRE 15	
	20 pa op 5 c	76 – C	132	54	9	CONSTANTINOPOLI Met waardeopdruk op één- of twee lijnen (zoals nr. 127/130)	
	1 pi 20 pa op 15 c	104 – C	133	55	10		
	3 pi op 30 c	106 – E	134	56	11		
	3 pi 30 pa op 40 c	80 – F	135	57	12		
7 pi 20 pa op 1 L	73 – B	136	58	13			
1922 (M)	20 pa op 5 c	76 – C	137	II a	9	SMIRNE Met waardeopdruk op één- of twee lijnen (zoals nr. 127/130)	
	1 pi 20 pa op 15 c	78 – D	138	II b	10		
	3 pi op 30 c	106 – E	139	II c	11		
	3 pi 30 pa op 40 c	80 – F	140	II d	12		
	7 pi 20 pa op 1 L	73 – B	141	II e	13		
05-08-1922 (M)						Niet gebruikt.	
	3,75 pi op 25 c	79 – E	142	59	34	PIASTRE 3,75	
*-08-1922 (M)	30 pa op 5 c	76 – C	144	61	35	30 PARÀ	
	1,50 pi op 20 c	105 – G	145	62	45	PIASTRE 4,50 15 PIASTRE (150 – 152 – 153)	
	1,50 pi op 25 c	79 – E	146	63	36		
	3,75 pi op 40 c	80 – F	147	64	37		
	4,50 pi op 50 c	81 – F	148	65	38		
	7,50 pi op 60 c	108 – E	149	66	39		
	15 pi op 85 c	109 – E	150	67	40		
	18,75 pi op 1 L	73 – B	151	68	41		
	45 pi op 5 L	74 – B	152	69	42		
	90 pi op 10 L	87 – B	153	70	43		
15-10-1922 (M)	30 pa op 5 c	76 – C	154	72	46		30PARA
	1½ pi op 10 c	77 – C	155	73	47	1½ PIASTRE	
	3 pi op 25 c	79 – E	156	74	48		
	3¾ pi op 40 c	80 – F	157	75	49		
	4½ pi op 50 c	81 – F	158	76	50		
	7½ pi op 85 c	109 – E	159	77	51		
	7½ pi op 1 L	73 – B	160	78	52		
	15 pi op 1 L	73 – B	161	79	53		
	45 pi op 5 L	74 – B	162	80	54		
	90 pi op 10 L	87 – B	163	81	55		
*-03-1923 (M)	30 pa op 5 c	76 – C	164	83	14		CONSTANTINOPOLI

	1 pi 20 pa op 25 c	79 – E	165	84	15	tussenruimte met waarde aanduiding PIASTRE 3 PARÀ 30 (164-165-166-168-170) 1 PIASTRE 20 PARA (167)
	3 pi 30 pa op 40 c	80 – F	166	85	16	
	4 pi 20 pa op 50 c	81 – F	167	86	17	
	7 pi 20 pa op 60 c	108 – E	168	87	18	
	15 pi op 85 c	109 – E	169	88	19	
	18 pi 30 pa op 1L	73 – B	170	89	20	
	45 pi op 5 L	74 – B	171	90	21	
	90 pi op 10 L	87 – B	172	91	22	
*-03-1923 (M)	1 pi 20 pa op 25 c	79 – E	173	93		PIASTRE 3 PARÀ 30
	3 pi 30 pa op 40 c	80 – F	174	94		
	4 pi 20 pa op 50 c	81 – F	175	95		1 PIASTRE 20 PARA
	7 pi 20 pa op 60 c	108 – E	175A	96		
	15 pi op 85 c	109 – E	176	97		Niet gebruikt.
	18 pi 30 pa op 1L	73 – B	177	98		
	45 pi op 5 L	74 – B	178	99		
	90 pi op 10 L	87 – B	179	100		

Extra opmerkingen bij de tabel (nummering Y).

Nr. 18 – 20: stempel rood, gebruikt in Duzarro, Janina en Scutari. (S)

Nr. 20 – 27 en I – V: ook gebruikt in Durazzo. (M)

Nr. 23: ook met opdruk midden van de zegel – 23a. (Y)

Nr. 24/31: opgelet, ook valse zegels. (M)

Nr. 24/38: uitgegeven Constantinopel - nr. 39/50 uitgegeven Italië. (Y)

Nr. 24/27: karakters voor cijfer en letters zijn verschillend; voor 28/34 zijn ze gelijk. (Y)

Nr. 24 – 25: ook zonder waarde cijfer. (S)

Nr. 27: ook met dubbele opdruk, cijfer 30 onvolledig boven (1ste zegel) of beneden (80ste zegel). (S)

Nr. 34: ook met dubbele en drievoudige opdruk en met opdruk 30 PA (S)

Nr. 35: bestaat met opdruk zonder waarde aanduiding, PIPSTRA (13de zegel) en PISTRA., ook zonder cijfer 1 en met handstempel (31ste zegel). (MS)

Nr. 37 – 40 – 49 – 54 – 122 – 147 – 160: ook dubbele opdruk. (Y- S)

Nr. 43A/45: ook gebruikt in Durazzo en Scutari. (S)

Nr. 46 – 47: S van PIASTRE omgekeerd (11de van 20 zegels) (S)

Nr. 48: eveneens met 20 pi op 1 L (S)

Nr. 107/114: opdruk SANTI 40 op de zegels voor Valona en Janina zijn maakwerk. (M)

Nr. 115: opdruk violet of rood (M) – 115a (Y)

Nr. 116/118: kantoren gesloten van 10/1911 tot 10/1912 – Post in Albanië. (M)

Nr. 130 en 175A: afstand tussen de regels resp. 2 en 1,5 mm. (S)

Nr. 142: verschillende foutdrukken (S)

Nr. 154: RARA op de 61ste zegel (S)

Nr. 158: P en A van PIASTRE bijgewerkt, resp. op de 41ste en 51ste zegel. (S)

Nr. 159 – 160: ook PIASIRE op 98ste zegel in het vel. (S)

Expreszegels.

Uitgiftedatum	Waarde	nr. Italië – type	(Y)	(M)	Opdruk	Opmerkingen
*.-1908/10 (YM)	1 pi op 25 c	Expres 1	1	18	LEVANTE 60 Parà 60	
	60 pa op 30 c	Expres 2	2	19		
*.-1923 (M)	15 pi op 1,20 pi op 30 c	Expres 2	3	71	15 PIASTRE	
*.11-1923 (M)	15 pi op 30 c	Expres 2	4	82		
*.-1923 (M)	15 pi op 1,20 L	Expres 2	5	92	CONSTANTINOPOLI 15 PIASTRE	Niet uitgegeven
*.03.1923 (M)	15 pi op 1,20 L	Expres 2	6	101		